

СТЕНОГРАМА

засідання Комітету Верховної Ради України
з питань економічного розвитку

17 грудня 2024 року

Веде засідання заступник Голови Комітету **МОВЧАН О.В.**

ГОЛОВУЮЧИЙ. Почався запис. Це може означати, що у нас є кворум?

Секретаріат. Так. Зараз уже є кворум.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чудово. Тоді давайте починати. Зараз, у мене тут є шпаргалки.

Так, значить, шановні колеги, вам попередній порядок денний був розданий. Він складається із трьох питань. Перший законопроект 6420.

Друге питання. Перегляд рішення по законопроекту 11161.

І третій пункт. Різне.

Значить, є у когось питання до порядку денного?

КУБІВ С.І. У мене є, якщо можна, Олексію Васильовичу.

Дивіться, з 2022 року, а якщо глобально подивитися, то з 2016 року проблематика формування ринку в фармацевтиці, виходячи з оптових торговельних закупівель, була і залишається проблемною. Навіть Антимонопольний комітет у 2022 році досліджував проблематику співпраці виробників-імпортерів лікарських засобів виключно з лідерами, які впливають на оптовий ринок, там 80, навіть 90 відсотків. До нас в комітет (і я, так сталося, вже приймав людей) звернулась Асоціація європейської фармацевтичної компанії і її лідерство. І зареєстрований є лист за номером 197..., зараз я подивлюся, Д9/52024279841 від 11.12.2024.

І стоїть питання, що на теперішній час немає інших шляхів відновлення конкурентності фармацевтичного ринку за зниженням цін на лікарські, і перевага боротьби нормальних цін на ринку, тим більше ліки дуже подорожчали. Я думаю, що відчують, особливо ті люди, які не можуть собі дозволити, я би в "Різному" просив,

Олексію Васильовичу, щоб ми цей лист розглянули і відповідно звернулися там, де ми можемо дійсно допомогти по даному питанню.

На сьогоднішній день я запитував професійних людей, як вони оцінюють цей ринок. Виявляється, що дві компанії, три максимум, ділять більше 80 відсотків ринку. Це ненормально. Я вам скажу, коли я був ще там в 2016 році у виконавчій структурі, але я думаю, що і секретаріат пам'ятає, і багато членів комітету пам'ятають, коли проходило більше 280 днів формування отримання права імпорту продукції від країн Європи, Сполучених Штатів Америки, Канади і Японії. Ми тоді відмінили, пам'ятаєте, і ці ліки, раз виходили на ринок після завезення на український ринок, і це дозволило знизити цінову політику. Певні заходи ... *(нерозбірливо)*.

Я просто би звернувся до вас і до секретаріату, в який направила Іванна Трохимчук лист, щоб ми сьогодні його розглянули в "Різному". Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре, давайте розглянемо.

Більше запитань до порядку денного немає? Якщо немає, тоді давайте затверджувати порядок денний.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кицак.

Колтунович.

КОЛТУНОВИЧ О.С. Колтунович – за. І за пропозицію Кубіва в "Різному" також – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. Лічман – за. Доброго ранку, колеги.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добрий ранок.

Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. Магомедов – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую дуже.

Шановні колеги, переходимо до питань порядку денного. Перше питання: законопроект 6420, багатостраждальний. Ми вирішили все-таки закінчити, точніше так, ми знайшли вихід із цієї складної задачі. Довго шукали, кілька разів планували комітет і зараз відбалансували всю реформу.

Якщо дуже просто, я нагадую всі, про що законопроект. Він про майно загальносоюзних громадських організацій, які колись давно, в 1994 році, були передані в

тимчасове користування громадських організацій українських. Але постанова Верховної Ради виглядала таким чином, що це тимчасовий процес до врегулювання законом управління таким майном. Це майно є державною власністю, але воно було передана в користування.

І більше 30 років вже ми маємо велику кількість проблемних активів цих громадських організацій загальносоюзних, які фактично і приватними не є, тому що є постанова, яка говорить, що це державне майно, і державними не є, тому що немає закону, який говорить, хто ним управляє. І відповідно органи прокуратури всі 30 років ганяють всіх, хто би цим майном не володів, ну, і застосовуються всі ці правила в індикації і так далі, що з одного боку правильно, тому що вони захищають державний інтерес, з іншого боку це призводить до таких не дуже хороших наслідків в економіці.

Я говорю виключно від економічного комітету.

Галина Миколаївна Третякова, голова Комітету з соціальної політики, є лідером цієї реформи. А ми більше дивимося на те, як вирішити економічне питання і питання права власності.

Так от, до чого ми прийшли? Тобто ми знайшли як поставити крапку для того, щоб не відкривати скриньку Пандори, яка би привела до ще більшої кількості судових справ, а збалансувати законопроект таким чином, щоб все майно, яке було не відчужено до цього моменту, до прийняття цього закону, від цих тимчасових управителів громадських організацій, воно є державною власністю і державі воно повертається. Все, що якимось чином було вже відчужене і відповідним чином зареєстроване державою за новими власниками, ну, тут вже якби держава цю історію має відпустити, тому що вона сама і зареєструвала це право власності. Тобто тут ми знайшли компроміс, який фактично виведе з тіні, з сірої зони неймовірно велику кількість активів цієї категорії. Це якщо по суті, про що законопроект до другого читання.

Я готовий відповісти на ваші питання, якщо у когось є, або зауваження до цієї таблиці.

КУБІВ С.І. Олексію Васильовичу, якщо можна. Тоді ж неоднозначна позиція була по майну і профспілок, так?

МОВЧАН О.В. Це воно і є, це ж і профспілки.

КУБІВ С.І. Я розумію, але наскільки мені відомо, були відповідно звернення міжнародної організації і там стояло питання про певну правову позицію, яку відповідно ми повинні були врахувати. От яка позиція, яке врахування, чи маєте ви якусь інформацію?

МОВЧАН О.В. Дивіться, це більше питання про, умовно, незалежність профспілок було, так? А ми профспілки як комітет не регулюємо, це якраз робить комітет пані Третьякової. Але дуже проста відповідь, це те, що, позбавляючи їх відповідальності за майно, ми фактично незалежними їх і робимо. Тому що коли держава передала якомусь покористватися неймовірну кількість активів в 1994 році в управління цих профспілок, то вони фактично у держави на гачку. Ну, і якби держава може у будь-який момент, що вона фактично і робила, вона ці активи забирила назад, не всі одразу, тому що неможливо всі одразу забрали, але потроху. Тобто це не про незалежність. Тому ми якраз оцю незалежність їм і встановлюємо.

А що стосується сигналу з Європи, то ми якраз врахували позицію Європейського суду з прав людини у цій редакції законопроекту, для того щоб не чіпати добросовісного набувача, бо були прецеденти, коли держава доганяла тих, хто купував це майно вже у профспілок, на платній основі, чесно зареєструвавши, але держава все одно доганяла, і було окреме рішення ЄСПЛ щодо цього. І воно відповідно (як це називається?) inline відповідає, оця реформа, вона відповідає логіці і законопроекту 12089, який захищає добросовісного набувача, спрямований туди, ми його ще не прийняли. А друге, він відповідає логіці, яку ми заклали в законопроект 6013, де ми говоримо, що підприємство відповідає, що майно, яке належить підприємству, не є державною власністю, тобто це є майном підприємства. Тобто ми привели у відповідність до великої кількості оновлень в законодавстві.

Ярослав Іванович.

РУЩИШИН Я.І. Дякую.

Шановні колеги, у мене питання таке. Чи є у нас вже напрацьована політика, чи можливо ми якомусь ідемо із зверненнями, напрацюваннями, що робити зі спільною сумісною власністю, оскільки ця власність буде обставлена власне цією спільною сумісною власністю, впродовж такого довгого часу не могла щось там набудуватися і набитися. І якщо так, то в який спосіб ми потім це будемо підчищати? Бо це досить така сильна лазівка. Можливо Галина Миколаївна відповідь також.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Майна профспілок? Чи, точніше, не тільки профспілок, а взагалі...

РУЩИШИН Я.І. Не тільки профспілок, в загальному. Там якщо хтось щось побудував чи впровадив своє, воно вважається спільною сумісною власністю в державі. І я, чесно кажучи, в тому розглядаю і ризики досить значні. Чи ми бачимо, чи маємо бачення, як ми будемо з цим працювати? Ми будемо пропонувати викупити, будемо пропонувати або приватизацію, або воно буде в такому стані? Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Якщо говорити про цей закон, я не буду там, це треба аналізувати, але цей закон говорить про таке. Що те, що належить державі, те, що належало державі на 1991 рік і його віддали покористуватися, його треба повернути. Це просто про ну якби справедливість. Так? Все, що було добудовано, все, що було змінено і так далі, це вже було змінено. Тобто як там держава буде визначати пропорції і так далі, це питання якраз підзаконки. Тому ми тільки частково до цього питання торкаємося.

КУБІВ С.І. Олексію Васильовичу, продовжуючи думку Ярослава, я би попросив у вас декілька хвилин, що ми говоримо про державне майно, а, наприклад, взяти інше майно – громадських організацій, це не є державним майном. І хочу сказати, що запропоновані проекти, де ми трошки, в нормативно-правових актах вони не відповідають, а реально заперечують норми Конституції, Цивільного кодексу і Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод. Стаття Конституції номер 9 як чинний міжнародний договір. І цей міжнародний договір є Україною визнаний як правовою державою на світовому рівні. Це перше.

Друге, що ще в жовтні 1990 року, коли відбувся XV з'їзд профспілок, коли ми формували нашу державу, відновлювали нашу державу, так за рішенням делегатів був проведений перший установчий з'їзд, який визнав відповідно те, що незалежні профспілки незалежної України. І Федерацією, яка проводила в той момент, було визначено правовий статус, організаційну структуру і ... *(нерозбірливо)*

Олексію Васильовичу, це формувалося на базі нормативних документів і відповідно потім вже і Конституції України.

Друге важливе питання, що законопроект порушує принципи недискримінації, визначені статтею 14 Конвенції, Протокол № 12 до конвенції. І законопроект, який ми пропонуємо, ми плутаємо дві речі: є державне майно і є питання недержавного майна –

будемо так в тому плані говорити. І вважається, що на сьогоднішній день рекомендації Міжнародного фонду праці і інших світових організацій, тих делегацій, які були тут, відповідно підтримує позицію того законодавчого рівня, яка була ще сформована в 1990 році.

Я вважаю, що якщо є, наприклад, ті чи інші зловживання, а вони можуть бути чи могли бути, давайте, могли бути, то ми говоримо сьогодні, що є законодавство, яке регулює, якщо порушено ті чи інші акти і цивільно-правових і кримінальних. А в іншому боці ми говоримо, що ми проводимо процес націоналізації. Цей процес є реальний націоналізації, тому запропонований законопроект іде всупереч нормам закону про багато нормативних актів міжнародного і українського законодавства.

Я робив ... (*нерозбірливо*) коли ми вперше його розглядали. І, дивіться, ми знову вертаємося через два роки. Якщо законопроект ефективний, то за 3-4 або за 32-33 змінювати позиції неможливо.

І також не може бути визначено державною власністю майно загальноукраїнських громадських організацій, бо вони несуть ризик, про що говорив Ярослав Руцишин, і Декларація про державний суверенітет України, коли створювалась українська держава, ми захист брали всіх форм власності, і приватну потім, і державну, і багато змінилося за цей період на земельних паях, умовно, тої чи іншої організації, дозволи відповідають чи не відповідають. Тобто ми повинні відповідно це все врахувати.

І на останок хочу сказати, що правова позиція і громадських організацій, Федерації профспілок України про мораторій на відчуження майна загальносоюзних, а потім формування вже українських об'єднань громадських організацій, які не носили характер політики, яка впливала негативно на формування української держави, то це є важливим. Чому я взяв саме це питання, колеги? Тому що якщо взяти навіть процеси протягом 33 років, то профспілки, я це можу говорити навіть сьогодні як комендант майдану профспілок і, я думаю, багато людей і 13-й, і 2004 рік, де 20 років було, вони займали конструктивну, позитивну позицію щодо використання тих приміщень навіть в центрі Києва і надавали ту чи іншу допомогу всім громадянам України, які були. В той час було більше мільйона, більше мільйона людей, які приходили відповідно і проводили ту чи іншу, будемо говорити, справедливу політику щодо захисту прав людини щодо іншої. І відсутність строків, яку ми хочемо встановити на мораторій, то абсолютна є позиція.

І хочу сказати, що Європейський суд у справі, який проводив 22.05.2018, де була заява, наголошував, що втручання в право власності має не лише переслідувати за фактами в принципі законну ціль у загальному інтересі, а також має існувати

обґрунтоване пропорційне співвідношення між вжитими заходами і метою, які прагнемо досягнути у справедливості, спрямованій на здійснення контролю користуючим майном, відділяючи державну, громадську і приватну власність, включаючи громадських організацій. І відповідно до цього були прийняті певні зауваження щодо проведення такої політики, яка вносить дисбаланс між проголошенням цілі мораторію і тягарем, покладеним на громадські, державні та інші форми власності. Не може бути на сьогоднішній день це питання у найбільшому плані підтримане, тому що воно не має правових підстав. Якщо там є порушення, давайте, є закони, які визначають, а якщо немає порушень, то говорити, що ми повертаємо державне майно, а громадські організації не є державне майно. Я, наприклад, очолюю 14 років "Меморіал". Є певний офіс, є певне майно, то виходить, що внески від людей, які є членами "Меморіалу", а їх є на сьогодні більше 5 тисяч, абсолютно не політична організація.

МОВЧАН О.В. Можна я відповім коротко? У вас правильні аргументи, але і ми дуже довго розбиралися. Ви бачили, що цей законопроект, не знаю, 3 роки, 4, тобто реально було багато нарад, багато його версій, і мені здається, що от зараз ми знайшли збалансований. У чому суть? Ми не чіпаємо новостворене майно.

Ви привели приклад "Меморіалу", все майно, створене "Меморіалом" за внески, за ще щось, це його власність. Але з майном загальносоюзних організацій є помилка, помилка в ході, навіть айтішники скажуть. В 1994 році Верховна Рада прийняла постанову, яка сказала, що це є державною власністю, і ця державна власність передається у користування до прийняття відповідного закону, і забула прийняти закон. Тобто це майно стало "сірим".

Відповідно прокуратура у кожному разі, коли з'являється відчуження цього майна, якась передача, вона має право доганяти і вона доганяє. Тобто багато дуже справ на користь держави. Є справи проти держави там, де держава програє. Але це питання того, як держава представляє свої інтереси в судах.

Ми не суд, ми тут не можемо. Ми маємо просто поставити крапку. Держава сказала "а", але не сказала "б" в 1994 році. Зараз ми поставимо цю крапку: новостворене майно не чіпається взагалі – це власність всіх цих організацій. Ми її визнаємо і поважаємо, як про це сказав Європейський суд з прав людини. Ми говоримо про те, що те майно, яке було державною власністю і яке передали в 1994-у, його треба повернути, бо воно і залишається державною власністю. І далі держава як хоче ним і управляє.

Між іншим, ще один аргумент, який також є у нас і в Конституції, і про це говорять, про приватизацію, про те, щоб якщо ми хочемо, щоб яесь майно стало, перейшло з державної в приватну власність, для цього є спеціальна процедура приватизації. Так от, майно профспілок не проходило цієї процедури. Тому є, тобто сталася помилка, і її треба виправити, і у нас замість "сірих" активів, токсичних активів. І вони вічно будуть токсичними, якщо ми не приймемо закон. У нас з'явиться якась справедливість і буде поставлена крапка. От такий короткий коментар.

Далі Галина Миколаївна і...

ТРЕТЬЯКОВА Г.М. Дякую, пане Олексію, ви абсолютно правильно написали.

Я думаю, що ніхто не буде заперечувати, що Постанова Верховної Ради України від 10 квітня 1992 року "Про майнові комплекси та фінансові ресурси громадських організацій колишнього СРСР", а також Постанова Верховної Ради України від 4 лютого 1994 року, вони діють. Ніхто їх не скасовував, це є діючі нормативно-правові акти. І цими постановами Верховної Ради чітко визначено, що це майно тимчасово, до законодавчого визначення, і ці суб'єкти є загальнодержавною власністю. Я думаю, що ви всі ці постанови читали, а також читали Указ Президії Верховної Ради України від 30 серпня 1991 року, № 1452 "Про передачу підприємств, установ та організацій союзного підпорядкування, розташованих на території України, у власність держави".

Таким чином, ці три нормативних документи, вони є діючими. Відповідно Мін'юст неодноразово видавав листи про те, що нотаріуси не мають засвідчувати передачу такого майна. Більше того, майно було передано загальносоюзним організаціям в управління без права відчуження. Про з'їзд, який згадує пан Кубів, це був з'їзд, який саме захопив це майно. І це була Федерація незалежних профспілок України, яка захопила майно на 2-4 мільярди доларів. За різними оцінками різних експертів майна сьогодні знаходиться, у власності знаходилося від 2-х до 4-х мільярдів доларів. І воно перебувало виключно у віданні Федерації незалежних профспілок України, яка їх самоправно захопила за договором, який, за дослідженнями Служби безпеки України, є підробленим.

Ці висновки всі є, всі, хто там розбирався цим достеменно, воно є в Мін'юсті, є в інших наших державних органах. На сьогоднішній день Генпрокуратура, як і сказав пан Олексій, доганяє це майно. Значні майнові комплекси знаходяться сьогодні під арештом в управлінні АРМА. Я наведу цифри, які мені надала Генпрокуратура нещодавно. У нас прокуратурою пред'явлено 285 позовів цієї категорії, з яких 231 позов про повернення майна у державну власність, 54 – про повернення землі.

Крім того, хочу зазначити, що суди не мають сталої практики. Це теж відповідь Офісу генпрокурора. За цими позовами, нагадаю, 285, судами прийнято рішення про задоволення таких позовів – 173 таких задоволень, про відмову у задоволенні – 81. Таким чином можна зробити висновок, що нестала практика. І як пан Олексій зазначив, держава у нас не дуже добре захищає свої інтереси, і є суди, які програні, є суди, які доведені до ЄСПЛ, а є суди, які виграні, і відповідно, де майно передається, арештоване знаходиться в управлінні АРМА. Нам треба розуміти як законодавцям, що ці 3 діючих нормативно-правових акти, а власне вони мають статус законів України 1992-го, 1994-го, а також 1991 року згаданий Указ Президії Верховної Ради України від 30 серпня 1991 року, відповідно всі ці нормативні акти зазначають, що це майно є загальнодержавною власністю. На сьогоднішній день такої форми власності вже немає, і нам як законодавцю потрібно цю ситуацію врегулювати.

Мені здається, що пан Олексій разом з міжнародними організаціями знайшов вихід з цієї ситуації таким чином, що благочесні інвестори і новостворені майнові комплекси не зачіпаються, мова йде лише про те майно, яке має статус загальнодержавного наразі, до прийняття законодавчих рішень. Якщо це законодавче рішення буде прийняте, ми поставимо жирну крапку і будемо далі вирішувати це у спорах відповідно, якщо там є взагалі по майнових комплексах, якщо там є нові власники, будемо вирішувати це у подальшому в таких самих судових процесах. Оцю гілку судових процесів ніхто не зупиняє і власне будь-який власник може довести, що він зареєстрований, що це його власність. Мова йде про те, що відповідно до нормативно-правових актів Верховної Ради України ця власність є загальнодержавною і відповідно те майно, яке має бути в державному бюджеті, якщо воно не повертається до державного бюджету, то мають сплачені суми ... *(не чути)* не залежно від того, яким чином управлялося це майно впродовж цих років.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Галино Миколаївно. Завершуйте. Дякуємо.

Степане Івановичу, давайте тоді відреагуйте.

КУБІВ С.І. Ви знаєте, ми уже ... *(нерозбірливо)* законопроектах, тому я думаю, ми йдемо і в розумінні, і в професійній оцінці – це дуже важливо. Так? Це дуже важливо.

Але, разом з тим, хочу сказати, що коли відбувалася зустріч з Міжнародною і Європейською конфедераціями профспілок, Загальноєвропейська регіональна рада, зарубіжні національні профцентри проводили певні звернення. Тому що експертизи

правові, які ми говоримо, вони носять на сьогоднішній день, на превелике щастя, однозначні рішення. Там, де ідуть суди, нехай ідуть. Там, де є порушення законів, нехай ними займається прокуратура, інші правоохоронні органи. І я абсолютно, пані Галино, це підтримую.

Але я хочу сказати, разом з тим, що правова позиція відповідно по профспілках на основі міжнародної експертизи і так далі має трошки іншу оцінку, ніж ми зараз говоримо.

І третє, що тут не турбує мене, а інформаційно хочу сказати. Що коли ми говоримо навіть про АРМА й інші активи, вони від одних власників переходять іншим власникам незрозумілим і за незрозумілу ціну. Я хочу якраз оце зафіксувати в протоколі і звернутися до правоохоронних органів, і прокуратури, і НАБУ, і звернутися відповідно до ДБР, що продажі майна багато, особливо, які були в громадських організаціях, переходить з пункту "А" в пункт "Б" по суті нічим не міняючись. Це називається рейдерство тих людей, які сьогодні впливають на позицію. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Степане Івановичу.

Абсолютно валідне зауваження по АРМА. Ми там самі і в приватному порядку і в публічному через ТСК задавали питання про ефективність управління ними активами. А саме тому законопроектом не передбачений арешт. Точніше так, тут не йде мова про те, що ми будемо передавати щось в АРМА. Тут іде мова про те, що ми повертаємо у державну власність, а державною власністю управляє Фонд державного майна. Тобто до цієї інституції довіри, слава богу, є трохи більше. Ми не опікуємося як комітет.

Ярославе Івановичу, вибачайте, ви довго чекаєте, але дискусія дуже цікава. Вам слово.

РУЩИШИН Я.І. Дякую.

Я не хочу затягувати, я просто хочу, щоб мене правильно зрозуміли. Бо Степан Іванович дуже поважний сперся на мої слова і може скластися враження, що я за профспілки. Я дуже добре пам'ятаю, бо я вчився гарно в школі, цитату Леніна "Профспілки – школа комунізму". Розумієте? І тут мова йде якраз про ті профспілки, які були в Радянському Союзі і мають це майно, не про нові, які створені за незалежності України. Їх аналогія може бути з УПЦ МП і Українською православною церквою так само. Тут вони мають набагато більші ресурси і таке інше. Я не зміг знайти цитати, нещодавно десь вичитав, що є кореляція, от якщо навіть про сучасні профспілки говорити, є кореляція між розвитком економіки країни і активністю профспілок в цій країні. Тобто,

як себе пам'ятаю, наскільки я багато часу втратив на ті всі бюрократичні речі, які я мав проходити через профспілки для того, щоб створити підприємство, щоб набрати людей, чи звільнити, не дай боже, не можна цих людей, і ти в такому зашморгу проводиш час замість того, щоб думати про конкуренцію.

Тому я категорично за, щоб у них забрати це майно, віддати його державі відповідно. Але про сучасні створені будь-які громадські організації, я за них, бо це є громадянське суспільство. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Ярославе Івановичу.

Шановні колеги, якщо більше немає зауважень або питань до законопроекту, пропоную переходити до голосування. Значить, пропозиції в редакції комітету були роздані. Але, шановні колеги, під час опрацювання вже перед комітетом, опрацьовуючи законопроект з Головним управлінням документального забезпечення та управлінням редакційного опрацювання Апарату Верховної Ради, було запропоновано змінити преамбулу законопроекту. Тому я її маю зачитати під стенограму, щоб вона відповідала пропозиціям цього органу. Так, я зачитую і фіксуємо просто.

"Цей закон визначає правовий режим майна, розташованого на території України, що станом на 24 серпня 1991 року перебувало у віданні, володінні та/або користуванні загальносоюзних громадських об'єднань (організацій, спілок) колишнього Союзу РСР, а також громадських об'єднань (організацій, спілок) союзного підпорядкування, що розташовувалися на території Української РСР".

Це у відповідності до їх рекомендацій. Тепер нам треба... Єдине, зараз секретаріат, скажіть, нам же не треба за це голосувати? Ми просто зафіксували під стенограму.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Зафіксували під стенограму. І далі голосування йде в тому порядку, в якому у вас є.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Все. Дякую дуже. Так, значить, тепер голосуємо по суті.

Перше. Пропоную підтримати пропозиції народного депутата України Мовчана Олексія Васильовича та внести до порівняльної таблиці і врахувати нові правки, виклавши в редакції комітету з урахуванням озвученого під стенограму уточнення.

Голосуємо.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. Я преамбулу підтримую. Закон не підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. А поправки? Це внесення поправок. Ну, по конкретно цьому.

КУБІВ С.І. Ваші підтримую поправки.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Так. За.

Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. Лічман – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. Поправки підтримую. Про закон думаю.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЩИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. Поправки підтримую. Закон не підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

ШИПАЙЛО О.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шевченко.
Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Далі. Наступне голосування. На виконання рішення комітету доручити народному депутату України Мовчану Олексію Васильовичу подати зазначені правки та пропозиції як суб'єкту права законодавчої ініціативи. Висновки щодо врахування або відхилення інших правок і пропозицій, внесених суб'єктами права законодавчої ініціативи, привести у відповідність до остаточної редакції, проголосованої комітетом. Голосуємо.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.
Кубів.

КУБІВ С.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. Магомедов – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

ШИПАЙЛО О.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Далі переходимо. За результатами обговорення пропоную ухвалити рішення: рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду у другому читанні прийняти проект Закону про правовий режим майна загальносоюзних громадських об'єднань (організацій) колишнього Союзу РСР (реєстраційний номер 6420) у другому читанні та в цілому з техніко-юридичним опрацюванням. Голосуємо.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. Кисилевський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман. Ганно Василівно?

ЛІЧМАН Г.В. Вибачте, колеги, тут трошки зв'язок. Я – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. Драматична пауза. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Драматична пауза. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. Без жодної паузи – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. Утримався.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

ШИПАЙЛО Є.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую. Дуже дякую.

По 6420 рішення прийнято.

Шановний секретаріат, скільки у нас голосів "за"?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. 9 – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Чудово.

ТРЕТЬЯКОВА Г.М. Дякую, колеги. Ви реально державники. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Тепер, наступне питання в порядку денному, це перегляд рішення по законопроекту 11161. Значить, це що стосується ВПО. Ви пам'ятаєте, ми з вами приймали законопроект Артура Герасимова, і там він насправді не тільки його, там, хто займається ВПО в нашому комітеті, але він доповідав. І в рамках узгодження до другого читання, це

насправді запит від опозиції, якби для узгодження опозицією між собою по цьому законопроекті.

Прийшла пропозиція врахувати умови для початку відрахування періоду, коли люди, коли ВПО мають право на отримання компенсації за житло не тільки знищене, а взагалі, яке залишилося на окупованій території. І врахувати людей, які є біженцями. Тобто, умовно, тих, хто виїхав за кордон, оформив документ в Європейський Союз, наприклад, оформив документи про те, що вони є біженцями там, наприклад, з Донецької області. Тобто дискусія про те, чи враховувати їх як претендентів на житло, якщо їх майно залишилось, наприклад, в Маріуполі, чи не враховувати. І вийшли на редакцію, норму, тільки одна норма міняється, яка говорить про те, що якщо ви були біженцями і маєте відповідні документи в Європейському Союзі, знаходились в будь-яких країнах, окрім РФ ... *(нерозбірливо)* то ви також маєте.

Велика кількість людей поїхала і звинувачувати їх у тому, що вони, або дискримінувати їх тільки по тій причині, що вони рятувалися від війни, можливо є не дуже правильним. У нас не було такої цілі, просто в ході дискусій вирішили, що треба уточнити норму. І от власне її і уточнили. І власне це насправді, Степане Івановичу, від вашої фракції і фракції Сергія Олексійовича Тарути.

КИЦАК. Це тільки одна норма? Чи там ще щось уточнюється? Наприклад, з якого моменту вони можуть претендувати на компенсацію? Там з 2014 року чи у нас тільки з 2022-го?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ні. Дивіться, цей закон весь тільки про 2022-й. Тобто ми говоримо, ви пам'ятаєте, ця дискусія була ще в 2023 році, з якого моменту починати рахувати. Оцей закон весь рахується, у нього один строк – 24 лютого 2022 року і відповідно і всі оформлення біженства теж з цього моменту.

КИЦАК. Підкажіть ще момент, чи якимось чином регулюється даним законом діяльність комісій, які фактично фіксують, що житло зруйноване або там, наприклад, пошкоджене?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, це ж, я нагадаю цю дискусію, законопроект Герасимова про те, щоб люди мали можливість отримати не тільки ті, у кого знищено, мали отримувати право на оту компенсацію, а і те, яке залишилось. Ну, просто людина не хоче

жити в окупованому Маріуполі, але її житло не знищили. Тому чому би їй не дати можливість також в якийсь період, можливо, там не в першу чергу, а в якусь чергу також колись отримати цей житловий сертифікат і жити в Україні?

КИЦАК. Яким чином перевіряється, що те житло не продане просто там?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Не продане...

КИЦАК. Ну, людина тут, там продала просто через довірену особу, наприклад, хто залишився, цю квартиру, і все, і подали документи на компенсацію, на житловий сертифікат.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так само і за знищене можна говорити. Тобто...

КИЦАК. Ні, ну дивіться, я буквально декілька слів, якщо дозволите. Зараз діє така процедура, що якщо людина хоче подати, наприклад, за знищене житло або пошкоджене, вона верифікується у реєстрі збитків знищеного майна, потім вона подає нотаріусу або в Дію, або в ЦНАП документи для того, щоб отримати житловий сертифікат, далі призначається комісія. Але комісія не може фізично виїхати і перевірити, що це житло знищене або зруйноване. Таким чином вагома частина людей знищеного якби позбавляється права отримати такий житловий сертифікат. А цей житловий сертифікат компенсує від 350 до 500 тисяч гривень, що фізично придбати житло на території України за 10 тисяч доларів чи 12 тисяч доларів – смішна взагалі цифра. І це призводить до того, що люди просто плюють на нашу державну політику відносно цього питання компенсації і приймають рішення щодо повернення або взагалі виїзду за межі України, тому що не бачать свого майбутнього, адже таке відношення до них, воно є, м'яко кажучи, несправедливим.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, я скажу тільки свою точку зору, тому що я вів і перший, і основний закон, і зміни до нього. І я з самого початку вважав, що ми не зможемо всіх задовольнити, тому що знищено на десятки мільярдів доларів в першу чергу майна. Дослідження Світового банку говорить, що там десь 70 відсотків активів це якраз житлова нерухомість. Тобто це там сотні мільярдів доларів. У держави Україна немає і ніколи не буде цих грошей. Тобто у нас є можливість управляти певним чином цим

Фондом ліквідації наслідків у певному розмірі невеликому. Але для чого взагалі цей закон придумали? Для того, щоб вирішити проблему, коли українці, головна цінність нашої держави, вони тікають за кордон, тому що їх тут ніщо не тримає, у них немає тут нерухомості навіть за 10 тисяч доларів, навіть за 3 тисячі доларів. І інші юрисдикції пропонують їм кращі умови, а це основа існування держави абсолютно. Тому це дискусія довша, так, про справедливість. Я думаю, що відповідальність, якщо ти виїжджаєш на окуповану територію і там щось продаєш, не думаю, а точно знаю, вона встановлюється іншими законами, в тому числі Кримінальним кодексом України.

КИЦАК. Можливо було би доцільно там передбачити чи норму, чи вона вже закладена в законі, що якщо людині компенсується, наприклад, вона дає декларативно, що так, вона втратила житло, воно знищене, пошкоджене і так далі, вона отримує житловий сертифікат на певну суму, придбає житло на території України і вона зобов'язується протягом, наприклад, 50 років фізично проживати на цій території, в цьому житлі. І для цього є соцслужби, які щомісячно будуть перевіряти, чи людина живе тут, працевлаштована там і так далі.

Тоді би такий механізм можливо би і мав право на існування. А зараз так виходить, що держава взяла на себе зобов'язання по відшкодуванню там частині населення по зруйнованому житлу, але комісії фізично не можуть виїхати, не можуть підтвердити, що це житло зруйноване. І люди позбавляються автоматично подальшої процедури проходження і отримання такої компенсації. Тобто, знаєте, ми створили таке замкнуте коло, кинули туди ВПО і кажемо: "Ну, займайтеся самі там як хочете". На жаль, така ситуація зараз.

КУБІВ С.І. Я хочу підтримати Олексія Васильовича і розумію ту проблему, про яку говорить і пан Олександр.

Питання полягає в тому, що якщо ми не будемо мати такого механізму навіть не зовсім досконалого, є інформація, я думаю, у кожного з вас, яка кількість людей повертається сьогодні на окуповані території. Допомоги держава не надає, жити не мають де. Ті навіть, які були за межами України, допомогу перестали давати або зменшили у декілька разів. У людей є безвихідь і велика кількість, я не буду називати її, бо я не маю офіційно, але величезна кількість людей повертаються на окуповані території.

Я вважаю, що треба підтримати. І якщо механізм буде вдосконаленіший, давайте ми його зробимо. Але ми сьогодні даємо реальну вудку людям, які будуть переконані у

тому, що держава переживає, механізм якийсь є, нехай недосконалий, жоден закон не є досконалим, у процесі часу, обставин він змінюється. Тобто я просив би підтримати якраз.

Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Ярослав Іванович.

РУЩИШИН Я.І. Шановні колеги, попри все те, що Богдан дуже точно все описав, яка ситуація відбувається, я вважаю, трошки з ідеологічної точки нам треба підійти. Нам треба будувати ці відносини з позиції презумпції довіри. Тому що беремо від зворотного, якщо, даруйте на слові, людина недобросовісна падлюка, яка взяла ці гроші, то він собі вкрав і поїхав і все, на цьому залишилося, якщо ж людина добросовісна і їй цього не зробили і таке інше, це буде розголос на пів світу і відповідно такі саме люди будуть говорити про країну. Тобто шкоди нам від цього набагато більше. Так, ми можемо втратити як бюджет у зв'язку з недобросовісними, але ми втратимо набагато більше, якщо не отримають добросовісні набувачі такої допомоги.

Тому, я вважаю, треба голосувати за, підтримую Степана Івановича.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Тут насправді, знаєте, цей закон взагалі більше про надію, тому що це ж навіть не грошима дають, а житловим сертифікатом, який ти маєш перетворити (як це?) отоварити (да?) називається. І там є обмеження по тому, як ти можеш це робити. Тобто це теж певним чином квест. Але що важливо, що всі мають розуміти? Що це ж не держава Україна знищила це житло, а це Російська Федерація, і вона має компенсувати ці гроші. Але держава Україна взяла на себе зобов'язання підтримати цих людей, тому що ці люди є основною цінністю, і якби це виглядає набагато краще.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Ні, абсолютно правильно. Ми маємо створити законодавче підґрунтя для того, щоб вона брало на себе зобов'язання. А коли ми там дійдемо до питання репарацій, будуть вони чи не будуть, тоді вже насичувати це все фінансовим ресурсом. Але я просто описав ситуацію, яка є зараз, і вона з середовища ВПО всіх розриває дуже потужно. Це впливає на збільшення статистики повернення на тимчасово окуповані території людей, тому що у них там житло, а це першочерговий для людей аргумент взагалі якось рухатись далі по життю. На жаль.

МАГОМЕДОВ М.С. Перепрошую, ще пару слів. Я і в минулій дискусії по цьому законопроекту говорив, що ми абсолютно несправедливо поступили по отношению к людям, которые жили в условиях войны еще там 8 лет. Я в качестве примера беру свой округ. И много людей в процессе боевых действий потеряли жилье, уехали с линии фронта в Украину и они не могут рассчитывать на свое жилье ... (*нерозбірливо*). У меня друзья, они абсолютно осознанно приняли решение уехать в Украину, у них разбитое жилье, но при этом разделили людей на категории. И, на мой взгляд, эта дискриминация никуда не девается и мне за это стыдно. И все попытки говорить на эту тему заканчиваются ничем. Еще раз, люди, которые страдали, надо понимать, знаете, не важно, после 22 февраля по тебе стреляют из "Града" или стреляли, начиная с 2014-2015-го. Поэтому у меня постоянный спор с самим собой: голосовать за этот закон "за" или нет? Уже понимаю, что я тоже потерял жилье, понятное дело, что подавать я ни на что не буду, как бы там я и завод потерял, по которому я сам дал наводку ЗСУ, зная, что танки находятся и его разбили в хлам. Ничего страшного – новый построим.

Но вообще это несправедливо. И не эта несправедливость сейчас не позволяет, вот я не понимаю, голосовать сейчас за этот закон или нет, потому что как я должен смотреть в глаза людям? Там сегодня ... (*нерозбірливо*) которые точно так же потеряли жилье, живут здесь, в Киеве, на съемных квартирах и при этом чистой воды дискриминация.

Перепрошую, що ... (*нерозбірливо*)

ГОЛОВУЮЧИЙ. На жаль, війна це несправедливо до багатьох.

Так, Галина Ігорівна давно тримала руку.

Потім, Ярославе Івановичу, це у вас стара рука чи нова вже?

РУЩИШИН Я.І. Даруйте. Це стара.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Окей. Галина Ігорівна.

ЯНЧЕНКО Г.І. Друзі, хотіла трошки теж поділитися своїм досвідом і застерегти від використання різного роду механізмів комісії. Справа в тому, що я, з 2015 року починаючи, дуже багато часу провела в Донецькій і Луганській областях. Ми багато досліджували, проводили соціопитування, глибинних таких досліджень в тому числі і на "нулі", в прифронтових районах, дуже багато було проведено досліджень моєю компанією, моєю командою в тому числі і по внутрішньо переміщених особах.

Дивіться, я розумію, що держава, може, і хоче встановлювати якісь контролюючі такі фактори, але давайте не повторювати помилку попереднього політичного циклу, коли встановлювалася комісія і соцпрацівники ходили і перевіряли, чи внутрішньо переміщені особи живуть за тими прописками на підконтрольній території, де вони прописалися.

В результаті фактично отакого механізму внутрішньо переміщені особи були вимушені ставати професійними безробітними і цілодобово сидіти вдома, щоб якщо прийде соцпрацівник, не дай бог, він не побачив, що там нікого немає, якщо людина, наприклад, на роботі або вийшла в магазин. Тому що якщо соцпрацівник приходив, а вдома нікого немає, не відкривали двері, то всю сім'ю фактично викреслювали з виплат по внутрішньо переміщених особах. Це, звичайно, завжди копійки, але для людей це неприємно. Тобто вони мусять знову ж таки, як пан Ярослав говорив, боротися за довіру і доводити, що вони дійсно чесні люди. Тому давайте якісь інші механізми придумуємо, якщо вже є така велика потреба і бажання якісь механізми запроваджувати.

І ще я хотіла уточнити. Я ж правильно розумію, що ми в тому числі тим нашим співгромадянам, які зараз знаходяться за кордоном і у яких житло або знищене, або в окупації, ми ж не видаємо живі гроші, ми видаємо їм так само сертифікати житлові або пропонуємо, які вони можуть використати винятково на території України? Тобто це буде внесок в економіку України. Правильно я розумію чи ні?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, так, абсолютно.

КИЦАК. Але вони не підкріплені фінансовим ресурсом. Сам сертифікат нічого не вартує.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Подождіть...

ЯНЧЕНКО Г.І. Дивіться, тоді я думаю, що прекрасний механізм, який забезпечить, по-перше, і внесок в розвиток економіки з одного боку і забезпечить фактично контроль за тим, що ці гроші не будуть просто виведені за кордон і витрачені. Я думаю, що такий механізм варто підтримати. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дивіться, це він закладений з самого початку в цьому законі. Тобто логіка, яка полягає, нагадаю просто, в цьому законопроекті про інше, але загалом тобі держава видає сертифікат житловий і ти його можеш погасити тоді, коли ти придбав

нове житло, а своє житло, яке було знищене або знаходиться на окупованій території, ти відчужуєш на користь держави. От такий замінник. І ти не можеш його, тобто там є обмеження, як він використовується, він може використовуватися на будь-якій території України. У випадках пошкоджень так само можуть застосовуватися, коли не знищене житло, а пошкоджене, відремонтувати треба, умовно, в Сумській області від обстрілів постраждали там вікна, так само цей закон застосовується.

І також ми з вами запровадили можливість використання цих житлових сертифікатів як внесок у «Оселю, тобто кредитування. Оце найкращий механізм з усього цього, і я його дуже люблю. Тобто це прямо дуже робоча штука, яка стимулює первинку, а первинка – це великий ступінь локалізації і так далі.

Є у когось ще питання, пропозиції по цьому?

КУБІВ. Ні-ні. Підтримуємо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте тоді переходити до голосування, бо там далі засідання.

КУБІВ С.І. Я би попросив колег ще підтримати звернення, щоб ми проголосували після цього.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так. Зараз дійдемо.

Давайте так, я зачитую. Пропоную переглянути відповідно до частини п'ятої статті 44 Закону України "Про комітети Верховної Ради України" рішення комітету щодо проекту Закону про внесення змін до Закону України про компенсацію за пошкодження та знищення окремих категорій об'єктів нерухомого майна внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України та державний реєстр майна, пошкодженого та знищеного внаслідок бойових дій, терористичних актів, диверсій, спричинених збройною агресією Російської Федерації проти України щодо компенсації знищеного чи пошкодженого майна, що знаходиться на територіях ведення активних бойових дій або тимчасово окупованих Російською Федерацією територіях (реєстраційний номер 11161). Голосуємо.

Буймістер.

Кисилевський.

Кицак.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За, Олексію Васильовичу. Кисилевський – за.

КИЦАК Б.В. Кицак – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. Лічман – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

Так, шановний секретаріат, скільки у нас є?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. 10 голосів.

ГОЛОВУЮЧИЙ. 10 голосів.

Так, рішення прийнято. Дякую.

Тепер наступне голосування. Пропоную підтримати пропозицію народного депутата України Мовчана Олексія Васильовича щодо нової редакції правки номер 31, яка була серед інших подана до зазначеного законопроекту на виконання рішення комітету від 21 жовтня 2024 року. Внести її до порівняльної таблиці і врахувати, виклавши в редакції комітету.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Далі. На виконання рішення комітету доручити народному депутату України Мовчану Олексію Васильовичу подати правки та пропозиції як суб'єкту права законодавчої ініціативи. Висновки щодо врахування або відхилення інших поправок і пропозицій, внесених суб'єктами права законодавчої ініціативи, привести у відповідність до остаточної редакції.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

І останнє у нас голосування. За результатами обговорення пропоную ухвалити рішення: рекомендувати Верховній Раді України за результатами розгляду у другому читанні прийняти проект Закону про внесення змін до Закону України "Про компенсацію", реєстраційний номер 11161, в другому читанні та в цілому з техніко-юридичним опрацюванням.

Буймістер.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. Кисилевський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

ТАРУТА С.О. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шипайло.

Шевченко.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, шановні колеги.

Рішення прийнято.

Тепер у нас пункт "Різне".

Степане Івановичу, вам слово.

КУБІВ С.І. Я коротко буду. Я би просив, щоб ми звернулися до Кабінету Міністрів, до відповідного вони звернуться міністерства і до Антимонопольного комітету. Є великі звернення, що сьогодні є проблема високих цін на медикаменти. І не впливають чинники: там курс валют чи інфляції, а абсолютно недоброчесна поведінка окремих учасників фармацевтичного ринку і завдяки недосконалості норм законодавства, і маючи люфти, роблять відповідні ціни.

Хочу сказати, що в 2022 році Антимонопольний комітет досліджував проблематику співпраці виробників, імпортерів, але, як виявилось, на підставі пункту 5 частини третьої статті 7 Закону України "Про Антимонопольний комітет" обов'язкові для розгляду рекомендації ніяких змін на ринку не відбулося. І зверталися до Міністерства охорони здоров'я і так далі.

Цей лист є направлений всім членам нашого комітету, я би попросив підтримати саме звернення коротке. І база того листа, що немає інших шляхів для того, щоб відродити конкурентний ринок. І відповідно доля ринку – це вже робота Антимонопольного комітету повинна бути зрозуміла, яка понизить або, в крайньому, не підвищить ті ціни, які ми маємо на сьогодні. Валюта не росте, інфляція, зрозуміло, є, а ціни ростуть фактично кожен місяць.

Я буду дякувати за підтримку щодо якраз розподілу поставок ... *(нерозбірливо)* Антимонопольного комітету створення конкурентного ринку фармацевтичних фірм-імпортерів. Дякую.

КИЦАК. Степане Івановичу, а можна додати до того тексту? Щоб ми зобов'язали перевірити Антимонопольний комітет щодо наявності картелю на даному ринку і ймовірної монопольної, скажімо так, угоди між учасниками ринку щодо цінового регулювання, наперед визнаного, що власне і призвело до такого, скажімо так, необґрунтованого цінового зростання на ліки, які фактично в основному виробляються на території України і ніякі, скажімо так, чинники і елементи не передбачали їхнього зростання.

КУБІВ С.І. Я думаю, що можна. Я не заперечую, якщо підтримують колеги. Я тільки не знаю, чи ми в правовому полі будемо даної ... *(нерозбірливо)* яку ви сказали. Рекомендувати ми можемо. Заставляти...

ЛІЧМАН Г.В. Шановні колеги, якщо дозволите, питання.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так.

ЛІЧМАН Г.В. Степане Івановичу, я там певним чином не до цього ринку дотична, а до іншого – ринку рітейла і вважаю себе непоганим фахівцем. А скажіть, будь ласка, може, є необхідність зібрати представників все ж таки на круглий стіл і опитати їх, по-

перше? Перш ніж, це до колег питання, скажімо так, просити Антимонопольний комітет вже вести розслідування.

КУБІВ С.І. Дивіться, я не кажу, вони все одно ведуть, і поновлено є розслідування 8 серпня 2024 року, але воно є формальне. Наша роль як депутатів, коли до нас звернутися, дати сигнал, що одне і друге дослідження не понизило. От, наприклад, я говорю, розуміючи, ми можемо обмежити, можна робити безмежні, як фірма велика, великі має кошти, ми можемо робити великі маркетингові послуги. Можна маркетингові послуги обмежити, можна інші інструменти. Але це не наша справа. Я не хочу мішатись в ринок. Я просто, пані Ганно, хочу сказати, що є така проблема, є сигнал, звернений до всіх членів комітету. І ми говоримо: шановний Кабінет Міністрів, а там є і Міністерство охорони здоров'я, там є Міністерство економіки, є інші міністерства. І друга позиція – це у нас є Антимонопольний комітет, який поновив. Але зробити акцент, щоб подивитися. Ми не заставляємо нічого. Може, вони нічого не зроблять. Але ми свою функцію, як народні депутати, ви до нас звернулись, виконали. Ми прийняли, подискутували і дали сигнал, а ринок нехай регулюється без впливів наших. Дякую.

ЛІЧМАН Г.В. Я погоджуюсь з вами, безсумнівно, бо є питання, великі питання на цьому ринку, ми їх бачимо. Я певним чином навіть моніторю цей ринок. Але ж якщо ми хочемо дійсно щось врегулювати і повпливати, одного розслідування Антимонопольного комітету, на жаль, буде замало. Ми нічого не змінимо. Окрім того, скажімо так, що може змінитися не в ліпший бік.

КУБІВ С.І. Давайте домовимося так, що ми приймаємо ту позицію, яку я, умовно, пропоную, і другим пунктом вашу пропозицію, що зробити круглий стіл після того, як ми отримаємо інформацію зворотну по даному питанню. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановні колеги, дивіться, давайте перше питання до секретаріату, ми маємо за це голосувати чи це просто лист?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Маємо проголосувати за лист окремо. Якщо "круглий стіл", також окремо.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Добре.

Тоді слово...

КИЦАК. Проголосуємо та і все.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Зараз. Галина Ігорівна тримає руку.

ЯНЧЕНКО Г.І. Колеги, я тут хочу підтримати нашу колегу Ганну Лічман. Загалом, враховуючи, що антикорупційний комітет зараз володіє повноваженнями фактично правоохоронного органу, враховуючи ті повноваження, які ми їм надали, чесно кажучи, навіть деякі їхні повноваження, вони виходять за межі того, що можуть собі дозволити правоохоронні органи. Ми антимонопольний фактично вже навіть не можемо назвати контролюючим, враховуючи мій досвід взаємодії з Антимонопольним комітетом, різний.

Я хочу вам сказати, що зараз є буквально на парламентській спецкомісії з питань захисту прав інвесторів, яку я очолюю, звернення, коли вже ну напевно років 5 або 7 не може бути закрита справа по зверненню, всі відмовилися від своїх первинних показань, своєї первинної позиції, а Антимонопольний комітет не закриває справу і фактично таким чином висить такий дамоклів меч над великим іноземним підприємством. Тому дуже легко відкрити кримінальну справу, дуже легко відкрити перевірку, дуже легко створити бізнесу чи якійсь конкретній компанії проблему, а от її потім вирішити на порядок складніше.

Тому давайте тут діяти грамотно і по-державницьки, так, як наш комітет завжди діє. Давайте ми спочатку в оперативні терміни, можливо колега Кубів або колега Лічман будуть готові взяти на себе лідерство, зібрати дійсно можливо навіть не круглий стіл, а окрему робочу групу або засідання комітету з представниками сектору, запитати їх, що відбувається, чи є якісь об'єктивні причини. Таким чином також буде подано насправді хороший сигнал цьому сектору про те, що big brother is watching you, що здійснюється парламентський контроль в тому числі за тим, що відбувається на ринку. А вже якщо відповідь, яку ми отримаємо відповідь від сектору, нас не задовольнить, тоді включати важку артилерію, а конкретно всі ці перевірки правоохоронних, контролюючи та інших органів.

КУБІВ С.І. Дивіться, колеги, ... *(не чути)* про Антимонопольний комітет чи інший. Сьогодні зима, сьогодні хвороби у людей і ходимо ми всі в аптеки. Ми можемо звернутися тільки до Кабінету Міністрів. Є сигнал, що нині є проблема, я не є спеціаліст у фармації і

ніхто з нас, ну, може, є інші, я розумію принципи там економіки, фінансів і так далі. Тобто не хочемо в Антимонопольний, давайте звернемося до Кабінету Міністрів, нехай вони... Ми не повинні підмінити виконавчу нині структуру і контролювати ціни, тим більше на ринку. Я за справедливий ринок і формування справедливої ціни. От моя позиція. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, Степане Івановичу.

Ми можемо все зробити правильно, задати питання. Як кажуть, за спрос не бьют нос. Тому ми маємо з чогось починати дискусію. Ну, всліпу проводити також дуже складно, проводити будь-які наради, круглі столи і так далі. Тому немає проблеми, я вважаю, щоб підтримати і пропозицію Степана Івановича, і пропозицію Ганни Василівни і Галини Ігорівни, ну, якщо ніхто не заперечує. Так?

МАГОМЕДОВ М.С. Давайте голосовать.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте, все. Клас!

ЛІЧМАН Г.В. А можна уточнення? Вибачте, колеги. Ми все ж таки звертаємося до якої інституції з цим листом?

ГОЛОВУЮЧИЙ. Степане Івановичу, можете чітко сказати?

КУБІВ С.І. До Кабінету Міністрів України і Антимонопольного комітету щодо інформації по зверненню, яке є у нас. Рішення відкривати розслідування, не відкривати – це їхнє, але Кабінет Міністрів, який є підзвітним в тому числі за формування ринку нашому комітету, зобов'язаний прийняти рішення щодо цінових політик. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

КУБІВ С.І. А друге питання пані Ганни і пані Галини я підтримую. Ми не маємо права зобов'язати провести або круглий стіл, чи слухання. Ну, це робота, це ми не зробимо за день, за два, і, вибачте, тим більше на даний момент, на кінець року.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді голосуємо за круглий стіл чи слухання, чи обговорення з відкритою датою?

ЛІЧМАН Г.В. До речі, колеги, я би запропонувала нам включитися в це всім, бо Степан Іванович дійсно підняв важливу тематику. Але, мені здається, тільки листом на Кабмін чи Антимонопольний комітет ситуація не вирішиться, бо я впевнена, що там комплексна проблема, де наше втручання і наша увага будуть не зайвими. Дякую.

КУБІВ С.І. Ганно, може, так там дати другим пунктом, що вважати за доцільне для вирішення комплексного питання формування ринкових цін і надання послуг населенню провести там якусь спільну, я би не сказав нараду, погоджувальну раду щодо проведення там отих аспектів, про які ви сказали. Оце тоді теж має логіку. Це я питаю і вас, і пані Галину. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте так. Давайте спочатку спитаємо, а потім приймемо рішення про формат того заходу, який ми будемо проводити. Можливо це буде окреме засідання комітету, куди ми всіх зобов'яжемо прийти. Або інші якісь заходи. Я особисто не розумію зараз глибини питання.

КУБІВ С.І. Цей лист є зареєстрований для всіх нас. Це не тільки для мене. Там пише член комітету. Дякую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Окей. Давайте так. Давайте проголосуємо за звернення і за результатами відповіді проведемо зустріч.

КИЦАК. Круглий стіл з відкритою датою.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Круглий стіл. Окей.

Ярославе Івановичу, у вас що?

РУЩИШИН Я.І. Я просто хотів запитати, якщо можна буде додати до порядку денного цього круглого столу питання продажу ліків напряму, не через мережі, а за посередництвом пошти. Я б хотів також прояснити цю ситуацію. Бо також звернень досить багато є.

КИЦАК. Це правда.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ви хочете в те саме звернення додати чи це...

РУЩИШИН Я.І. Ні-ні, я хочу...

МАРІКОВСЬКИЙ. Формуємо порядок денний круглого столу.

РУЩИШИН Я.І. Щоб ми не два круглі столи проводили, а один. Якщо можна, додати це питання туди, то я би просив.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Обов'язково. Домовились. Тоді давайте голосуємо. Ми зможемо це одним голосуванням зробити, шановний секретаріат?

РУЩИШИН Я.І. Я думаю, так.

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Ні, два голосування.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Давайте. Все складно. Тоді голосуємо за звернення на Кабмін і АМКУ.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак. Стоп! Одну секунду! Тут мені пишуть, що у нас немає кворуму.

КИЦАК. Треба Марчука вернути.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук і так не приходив. Так, треба...

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Є кворум. Можемо голосувати.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Шановний секретаріат, не збивайте, будь ласка.

Давайте голосуємо.

Кисилевський – за.

Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. Підтримую, бо проблематика дійсно існує і вона важка наразі.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. Магомедов – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Марчук.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

Шипайло.

Шевченко.

Янченко.

ШИПАЙЛО О.І. Шипайло – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Янченко.

ЯНЧЕНКО Г.І. Колеги, я підтримую звернення на уряд і не підтримую на Антимонопольний комітет.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Так, давайте, ось по цьому голосуванню ви "за" чи "утримались"? Бо воно одне звернення. Всі голосували за звернення і туди і туди.

ЯНЧЕНКО Г.І. ... *(нерозбірливо)* створити проблему і потім нам же доведеться і вирішувати для бізнесу.

(Загальна дискусія)

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми ж нічого страшного не робимо. Ми просто задаємо питання, а далі ми вже будемо розбиратися на цьому круглому столі.

ЯНЧЕНКО Г.І. Я в даному випадку підтримую, але ... *(нерозбірливо)*

Я підтримую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую, дякую. Тоді враховано голос "за".

Тепер, щодо проведення круглого столу, давайте так, на тему там регулювання ринку ліків. І там уже всі ці питання по порядку денному вставимо...

КУБІВ С.І. ... *(нерозбірливо)* питання, яке Ганна Лічман говорила, там те, що вона, і Ярослав Руцишин ... *(нерозбірливо)* плані.

КИЦАК. А ми це ще суттєво розширимо, зберемо проблематику.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Ми просто маємо домовитися принципово, що ми такий круглий стіл проводимо, а там вже придумаємо йому назву, щоб вона відповідала всім запитам, і порядок денний відповідно щоб був. Так?

КУБІВ С.І. Так.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тоді голосуємо ще раз.

Кисилевський.

КИСИЛЕВСЬКИЙ Д.Д. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Кицак.

КИЦАК Б.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Колтунович.

Кубів.

КУБІВ С.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Лічман.

ЛІЧМАН Г.В. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Магомедов.

МАГОМЕДОВ М.С. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Маріковський.

МАРІКОВСЬКИЙ О.В. Маріковський – за.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Мовчан – за.

Наталуха.

Руцишин.

РУЦИШИН Я.І. За.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Тарута.

Шипайло.

Шевченко.

Янченко. Галино Ігорівно!

Шановний секретаріат, у нас немає рішення?

ГОЛОС ІЗ ЗАЛУ. Немає. Без Янченко немає рішення.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Без Янченко немає рішення. Секунду.

ЯНЧЕНКО Г.І. Колеги, я підтримую. Перепрошую.

ГОЛОВУЮЧИЙ. Дякую.

Чудово. Тоді рішення є. Все, ми домовились, що ми робимо такий круглий стіл з відкритою датою.

Так, шановні колеги, якщо до пункту "Різне" більш немає питань і зауважень, пропозицій, я буду всім дякувати. У нас реально дуже потужний комітет сьогодні пройшов, ми проголосували революційні рішення, історичні.

КУБІВ С.І. Колеги, дякую вам за підтримку.

ГОЛОВУЮЧИЙ.

Дякую всім. Гарного дня.